

УДК 351.743(477)

DOI <https://doi.org/10.32782/apdp.v100.2023.5>*В. В. Буга*

ПРАВОВЕ ПОЛОЖЕННЯ КОНТРОЛЬНО-РЕВІЗІЙНИХ ТА НАГЛЯДОВИХ ОРГАНІВ У ЗАПОБІГАННІ ПРАВОПОРУШЕННЯМ У СФЕРІ БУДІВНИЦТВА

Україна почала будувати правову державу і процеси, які відбуваються в усіх сферах діяльності, організаційних структурах, господарських зв'язках, зовнішніх та внутрішніх відносинах, що виникають і будуються на нових засадах, мають знаходитися під контролем держави. Для досягнення цієї мети необхідні відповідні організаційно-правові механізми, які не лише могли б виступати засобом захисту цих прав, але і впливали б на саму владу, скеровуючи її дії на виконання поставлених завдань. Загальновідомо, що за певних умов держава та її органи можуть протистояти суспільству та нехтувати проголошеними принципами. Тому контроль має попереджувати і запобігати такому протистоянню [1, с. 137].

Контроль і ревізія – це одні з найважливіших ланок системи управління в цілому та сфері будівництва у тому числі. Адже чітко налагоджена контрольно-ревізійна й наглядова діяльність дає можливість своєчасно вдосконалювати систему управління, корегувати плани, зменшувати та протидіяти правопорушенням у згаданій сфері. У цьому аспекті варто наголосити, що необхідно виявляти причини, щоб запобігати негативним наслідкам. І. М. Миронець визначає контроль як функцію, яку держава здійснює з метою перевірки дотримання і виконання поставлених завдань, прийнятих рішень та їх правомірності, яка полягає у спостереженні та перевірці розвитку системи і всіх її елементів відповідно до визначених напрямів, а також у попередженні можливих помилок і суб'єктивних неправомірних дій [2, с. 130–131]. Водночас, на думку В. М. Плішкіна, контроль є функцією управління, яка передбачає спостереження та перевірку відповідності діяльності об'єкта прийнятим управлінським рішенням (законом, планам, нормам, стандартам, правилам, наказам). Він спрямований на виявлення результатів впливу суб'єкта на об'єкт і допущених відхилень від названих рішень, від принципів організації та регулювання [3, с. 240]. О. М. Бандурка дає визначення контролю як процесу забезпечення досягнення об'єктом управління поставлених перед ним цілей [4, с. 21].

Уважний аналіз аргументації і думок, що висловлюються, приводить до висновку, що протиріччя в них немає. У кожній з них присутній той чи інший переважачий фактор чи позиція, яку автори намагаються розкрити при дослідженні проблеми контролю. Це засвідчує багатоплановість державного контролю та притаманну йому різнобічність, яку слід розуміти як здатність аналізувати, спостерігати та перевіряти загальні явища та ситуації і можливість акцентувати увагу на конкретних питаннях з глибоким їх аналізом у різних сферах суспільних відносин [5, с. 195].

Відповідно до ст. 1 Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» державний нагляд (контроль) – діяльність уповноважених законом центральних органів виконавчої влади, їх територіальних органів, державних колегіальних органів, органів виконавчої влади Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування (органи державного нагляду (контролю)) в межах повноважень, передбачених законом, щодо виявлення та запобігання порушенням вимог законодавства суб'єктами господарювання та забезпечення інтересів суспільства, зокрема належної якості продукції, робіт та послуг, допустимого рівня небезпеки для населення, навколишнього природного середовища [6].

Тобто, контроль через вказані в нормах права дії, здійснюється у межах вже існуючих або таких, що лише виникають, відносин і змінює чи коригує їх зв'язки, приводить у відповідність з чинним законодавством. Якщо ж при правовій оцінці дій, що контролюються, виявиться неправомірна поведінка суб'єкта контролю, тоді застосовуються правоохоронні заходи. При цьому норми права відіграють як регулюючу, так і охоронну функцію. Із зазначеного можна зробити логічний висновок, що контрольно-ревізійна діяльність проводиться відповідними організаційно-управлінськими методами, що становлять собою сукупність способів і засобів, які давали б можливість виявити будь-які негативні факти щодо правопорушень, зокрема, у сфері будівництва [7]. Вони спрямовані на виявлення діянь (дії або бездіяльності), що призвели до настання матеріальної шкоди і збитків як грошового вираження шкоди, що не відповідають інтересам галузі.

Ревізія в перекладі з латини означає «перегляд» та є однією з форм контролю за фінансово-господарською діяльністю підприємства, установи чи організації стосовно дотримання фінансового законодавства, достовірності обліку й звітності [8, с. 33].

Незважаючи на те, що всі науковці визнають ревізію в якості складової частини економічного контролю, й досі існують розбіжності щодо визначення цього поняття. Окремі науковці-адміністративісти зазначають, що це – метод документального контролю фінансово-господарської діяльності підприємства за дотриманням законодавства з фінансових питань, достовірності обліку та звітності; спосіб документального виявлення недостач, розтрат, привласнення коштів і матеріальних цінностей, попередження фінансових зловживань [9, с. 189]. В. Г. Жила визначає ревізію як сукупність контрольних дій за діяльністю підвідомчих підприємств та організацій, що здійснюються за дорученням керівника вищого органу управління ревізійною групою або ревізором, при яких встановлюється законність, достовірність та економічна доцільність здійснених господарських операцій, а також правильність дій посадових осіб, що брали участь в їх проведенні [10, с. 7]. В. Д. Понікаров наголошує на тому, що ревізія – це форма ретроспективного економічного контролю [11, с. 4].

Багатогранність таких визначень дозволяє зробити висновки, що ревізія відрізняється від інших форм контролю тим, що вони проводяться після виконання господарських операцій, процесів. При перевірці об'єктів застосовуються різні джерела інформації, методичні прийоми і контрольно-ревізійні процедури, а висновки

ґрунтуються на документально-достовірних доказах. Виявлені недоліки і порушення мають адресність у межах матеріальної і юридичної відповідальності.

У ст. 11 Закону України «Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні» визначено, що плановою виїзною ревізією вважається ревізія, яка передбачена у плані роботи органу державного фінансового контролю і проводиться за місцезнаходженням такої юридичної особи чи за місцем розташування об'єкта права власності, стосовно якого проводиться така планова виїзна ревізія. Позапланова виїзна ревізія може здійснюватися лише за наявності підстав для її проведення за рішенням суду. Позаплановою виїзною ревізією вважається ревізія, яка не передбачена в планах роботи органу державного фінансового контролю і проводиться за наявності обставин [12].

Загалом, ревізійний процес складається з цілої низки послідовних етапів, кожен з яких має свій зміст, функціональне призначення й відокремлений за часом: 1) підготовка; 2) проведення ревізійних процедур на об'єкті ревізії; 3) систематизація матеріалів ревізії та оформлення її результатів; 4) обговорення їх на обрев'юзаному підприємстві; 5) розгляд матеріалів ревізії та прийняття рішень вищою організацією; 6) контроль за виконанням прийнятих рішень.

У процесі провадження ревізії виявляються всі факти порушень і зловживань, а під час перевірки вивчаються лише окремі сторони діяльності підприємства (організації, установи) або посадових осіб. Під час ревізії можуть використовуватися методи документального і фактичного контролю.

Аналізуючи правове положення контрольно-ревізійних органів у запобіганні правопорушенням в сфері будівництва, приходимо до висновку, що метою реалізації основних завдань при здійсненні державного фінансового контролю за використанням коштів, спрямованих на фінансування будівництва, що проводиться із залученням бюджетних коштів (коштів бюджетів усіх рівнів та державних фондів) або коштів підприємств, установ і організацій державної (комунальної) власності, та на підставі договорів підяду (контрактів, інвестиційних договорів) – за рахунок інших джерел фінансування, є контроль за використанням коштів, спрямованих на фінансування будівництва, встановлення обґрунтованості (наявності законних підстав) потреби в фінансових ресурсах на будівництво, дотримання норм чинного законодавства при проведенні закупівлі товарів, робіт і послуг за державні кошти, спрямовані на будівельні роботи, їх використання, достовірності відображення в бухгалтерському обліку та фінансовій звітності фінансово-господарських операцій, пов'язаних з виконанням будівельних робіт, правильності визначення вартості будівництва (вартість будівельно-монтажних робіт, розміру коштів на утримання служби замовника, організацію будівництва, авторський нагляд, виконання проектно-вишукувальних робіт, витрати, пов'язані з пусконаладжувальними роботами та комплектацією устаткуванням і матеріалами тощо).

Як засвідчує практика діяльності контрольно-ревізійних органів, ревізія на будівельних підприємствах здійснюється за наступними напрямками: 1) перевірка системи ціноутворення. Система ціноутворення в будівництві базується на нормативно-розрахункових показниках і поточних цінах трудових і матеріально-технічних ресурсів. Тому перш за все зіставляються фактичні ціни

підприємства з нормативами. Нормативними показниками є ресурсні елементні кошторисні норми. На підставі цих норм і поточних цін на трудові й матеріально-технічні ресурси визначаються прямі витрати у вартості будівництва. Решта витрат, які враховуються у вартості будівництва, визначається не за нормами, а шляхом спеціальних розрахунків. До таких витрат належать накладні витрати, засоби на зведення і розбирання титульних тимчасових будівель і споруд, додаткові витрати при виконанні будівельно-монтажних робіт у зимовий період та ін.; 2) перевірка собівартості та правильності обліку витрат будівельного підприємства. Собівартість будівельних робіт – це витрати будівельної організації, безпосередньо пов'язані з виконанням на свій ризик, власними силами за замовленням підприємств, установ, організацій і громадян; 3) перевірка обсягу виконаних будівельних робіт, який визначається на підставі інвентаризації шляхом інструментального вимірювання і підрахунку. Виконані роботи за закінченими частинами конструктивних елементів здаються генеральним підрядником замовнику щомісячно; 4) перевірка відпуску матеріалів. Відпуск матеріалів має здійснюватися в межах попередньо затверджених лімітів. Ліміти відпуску матеріалів на виконання будівельних робіт встановлює плановий відділ під час складання проектно-кошторисної документації. Основою лімітів є затверджені у встановленому порядку виробничі норми витрачання матеріалів на одиницю конструктивного елемента або виду робіт з урахуванням організаційно-технологічних заходів, які покладено в основу затвердженого плану зниження вартості будівництва, відображені у технологічній картці. Зміни до лімітів вносять з дозволу тих осіб, яким надане право їх затвердження. Лімітування видачі матеріалів і дотримання технологічних карток будівництва попереджують створення надмірних запасів і сприяють їх економному використанню; 5) інвентаризація будівельних матеріалів [13, с. 190].

Звернемо увагу на те, що у зв'язку з введенням воєнного стану в Україні діє мораторій на будь-які перевірки. Так, постановою Кабінету Міністрів України № 303 від 13 березня 2022 року «Про припинення заходів державного нагляду (контролю) і державного ринкового нагляду в умовах воєнного стану» припинено проведення планових та позапланових заходів державного нагляду (контролю) і державного ринкового нагляду на період воєнного стану, введеного Указом Президента України від 24 лютого 2022 р. № 64 «Про введення воєнного стану в Україні» [14]. Під дію мораторію підпадають, у тім числі, заходи державного архітектурно-будівельного контролю, що надає можливість недобросовісним забудовникам, користуючись цією заборонаю, проводити будівельні роботи, які не відповідають вимогам законодавства, державним будівельним нормам або ж взагалі проводяться без будь-яких дозвільних документів. Разом з цим, пунктом 2 постанови передбачено, що за наявності загрози, що має негативний вплив на права, законні інтереси, життя та здоров'я людини, захист навколишнього природного середовища та забезпечення безпеки держави, а також для виконання міжнародних зобов'язань України протягом періоду воєнного стану дозволяється здійснення позапланових заходів державного нагляду (контролю) на підставі рішень центральних органів виконавчої влади, що забезпечують формування державної політики у відповідних сферах [14]. Тобто,

за вищенаведених обставин, орган державного архітектурно-будівельного контролю може звернутися до центрального органу, що забезпечує формування державної політики у сфері будівництва та містобудування, яким наразі є Міністерство розвитку громад, територій та інфраструктури України, для отримання дозволу щодо здійснення перевірки.

Згідно з «Порядком здійснення державного архітектурно-будівельного нагляду», це може бути проведення планових, позапланових, документальних і камеральних перевірок. Планові перевірки проводяться на підставі наказу Державної інспекції архітектури та містобудування України (ДІАМ) та направлення на проведення перевірки, створеного з використанням електронного кабінету [15]. Камеральною перевіркою вважається перевірка, яка проводиться з метою виявлення і усунення порушень, допущених під час внесення інформації в єдиний реєстр документів, що дають право на виконання підготовчих та будівельних робіт і засвідчують прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів, відомостей про повернення на доопрацювання, відмову у видачі, скасування та анулювання зазначених документів, на підставі відомостей, зазначених у цьому реєстрі, містобудівному кадастрі, а також тих, що відображені у звітності об'єкта нагляду. Документальною перевіркою вважається перевірка, яка проводиться на підставі та з метою встановлення своєчасності, достовірності, повноти даних та відповідності вимогам законодавства у сфері містобудівної діяльності документів і матеріалів об'єктів нагляду, складених під час виконання ними своїх повноважень. Документальна перевірка проводиться без виїзду на об'єкт нагляду.

Отже, процедура архітектурно-будівельного нагляду містить такі стадії:

1) підготовча стадія, в межах якої ДІАМ обирається та конкретизується об'єкт нагляду, здійснюються процедурні дії щодо вибору форм нагляду;

2) основна стадія, в межах якої застосовуються обрані форми нагляду, здійснюється аналіз відповідності об'єкта нагляду нормам законодавства у сфері містобудівної діяльності, будівельних норм і правил права шляхом: перевірки законності рішень, прийнятих об'єктами нагляду; витребування від органів державної влади, фізичних та юридичних осіб документів і матеріалів щодо предмета нагляду, одержання інформації з автоматизованих інформаційних і довідкових систем, реєстрів та баз даних, створених органами державної влади; огляду місць будівництва об'єктів, приміщень об'єктів нагляду та об'єктів будівництва, документів та матеріалів, необхідних для здійснення нагляду; залучення у разі потреби до здійснення нагляду фахівців підприємств, установ, організацій, контрольних і фінансових органів;

3) підсумкова стадія, в межах якої ДІАМ приймається рішення у формі адміністративного акта, зміст якого може визначати:

а) приписи про усунення порушень вимог законодавства у сфері містобудівної діяльності, ініціювання притягнення посадових осіб об'єктів нагляду до дисциплінарної відповідальності, подання про звільнення посадової особи об'єкта нагляду до органу, який здійснив її призначення або про позбавлення її права виконувати певні види робіт до органу, яким таке право надавалося, скасування чи

зупинення дії прийнятих рішень, які порушують вимоги законодавства у сфері містобудівної діяльності, з подальшим оприлюдненням такої інформації на офіційному вебсайті ДІАМ;

б) наявність потреби у подальшому здійсненні контрольно-наглядових повноважень стосовно об'єкта нагляду [15; 16, с. 102–103].

Крім того, поміж державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду існують ще інші види перевірок у сфері будівництва. Згідно з положеннями Закону України «Про архітектурну діяльність», передбачається авторський та технічний нагляд під час будівництва об'єкта архітектури. І. П. Голосніченко вважає, що адміністративний нагляд – це систематичне спостереження за точним і неухильним додержанням посадовими особами та громадянами правил і застосування норм, що охороняють життя, здоров'я, права та свободи громадян, регулюють громадський порядок і безпеку з метою попередження, припинення порушень цих правил, виявлення порушників та притягнення їх до адміністративної відповідальності, застосування до них заходів громадського впливу [17, с. 20].

Відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України «Про авторський та технічний нагляд під час будівництва об'єкта архітектури» технічний нагляд дозволяє встановити, чи дотримуються суб'єктами діяльності такі положення [18]: проектні рішення; національні стандарти, будівельні норми; контроль якості й обсягів будівельних робіт.

Підсумовуючи вищевикладене, варто зазначити що одна з небезпек, яка загрожує контрольно-ревізійній діяльності на нинішньому етапі розвитку нашої держави – це спроба знову використовувати її як каральний засіб в інтересах окремої групи людей. У демократичній державі, основи якої були закладені в Декларації про державний суверенітет України, а потім закріплені Конституцією України, важливим є спрямування її діяльності, а значить діяльності державних органів та посадових осіб, на забезпечення та захист прав і свобод людини, служіння її інтересам та інтересам суспільства в цілому. А з цього випливає, що контрольно-ревізійну та наглядову діяльність держава, в особі уповноважених нею органів, здійснює, керуючись своїм основним призначенням і спрямовуючи на виконання поставлених завдань.

В нормативно-правовому забезпеченні контрольно-ревізійна та наглядова діяльність знаходить правове визначення і регламентацію стосовно проведення її в окремих сферах і галузях. В основному, нормативно-правовими актами передбачаються і правові наслідки її здійснення. Підсумовуємо, що «в основному», тому що контрольно-ревізійна та наглядова діяльність у широкому розумінні цього поняття може і не мати правових наслідків. Мова йде про державний контроль та нагляд за ситуацією, що виникає у сферах, де неможливий прямиий державний вплив або ж він може бути застосований виключно за надзвичайних обставин.

Відповідно до правового положення контрольно-ревізійних та наглядових органів у запобіганні правопорушенням в сфері будівництва, таку діяльність визначено як адміністративно-запобіжну процедуру. Причому вона може бути як спірною (конфліктною), так і безспірною (безконфліктною). Крім цього, її можна вважати адміністративно-організаційною, а також втручальною (ініціює проведення

публічний суб'єкт). На сьогодні відбувається цілком правильна тенденція в країні, яка полягає у делегуванні повноважень з питань державного архітектурно-будівельного контролю органам місцевого самоврядування.

Література

1. Буга Г. С. Забезпечення безпеки у сфері діяльності небанківських фінансових установ в Україні: адміністративно-правові засади : монографія. Київ : ВД «Дакор», 2022. 550 с.
2. Миронець І. М. Адміністративно-правове регулювання будівельної діяльності в Україні : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. К., 2012. 253 с.
3. Плішкін В. М. Теорія управління органами внутрішніх справ : підручник / за заг. ред. Ю. Ф. Кравченка. Київ, 1999. 702 с.
4. Бандурка О. М. Управління в органах внутрішніх справ України : підручник. Харків, 1998. 480 с.
5. Радзівон С. М. Контроль – як спосіб забезпечення законності діяльності органів публічної адміністрації. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. Серія Право. Вип. 20, ч. 1. Т.3. С. 194–198.
6. Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності: Закон України від 05 квіт. 2007 р. № 877-V. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/877-16#doc_info
7. Буга В. В. Правове регулювання державного контролю у сфері містобудування. *Приватно-правові та публічно-правові відносини: проблеми теорії та практики в умовах воєнної агресії*: збірник матеріалів II Міжнародної науково-практичної конференції (м. Кропивницький, 07 жовтня 2022 року). Кропивницький, 2022. С. 385–388.
8. Базась М. Ф. Методика та організація фінансового контролю : підручник. Київ : МАУП, 2004. 440 с.
9. Бутинець Ф. Ф., Бардаш С. В., Малюга Н. М., Петренко Н. І. Контроль і ревізія. Житомир: ЖІТІ, 2000. 512 с.
10. Жила В. Г. Ревізія та аудит. К.: МАУП, 1998. 96 с.
11. Понікаров В. Д. Контроль і ревізія. Теорія економічного контролю. Навч. посібник. Харків: Вид. ХДЕУ, 1999. 92 с.
12. Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні: Закон України від 26 січ. 1993 р. № 2939-XII. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2939-12#doc_info
13. Матвійчук А. В. Правові форми фінансового контролю у будівництві. *Науковий вісник Національного університету біоресурсів і природокористування*. 2015 р. Вип. 213. Ч. 1. С. 187–195.
14. Про припинення заходів державного нагляду (контролю) і державного ринкового нагляду в умовах воєнного стану: Постанова Кабінету Міністрів України від 13 берез. 2022 р. № 303. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/303-2022-%D0%BF#doc_info
15. Про затвердження Порядку здійснення державного архітектурно-будівельного контролю: Постанова Кабінету Міністрів України від 19 серп. 2015 р. № 698. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/698-2015-%D0%BF#Text>
16. Гульчак О. В. Адміністративний процесуальний статус Державної інспекції архітектури та містобудування України: дис. ... док. філософ. 081. 2023. 199 с.
17. Голосніченко І. П. Адміністративне право України (Основні категорії та поняття). Київ, 1999. 152 с.
18. Порядок здійснення технічного нагляду під час будівництва об'єкта архітектури : постанова КМУ від 11 липня 2007 р. № 903. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/903-2007-%D0%BF>

Анотація

Буга В. В. Правове положення контрольно-ревізійних та наглядових органів у запобіганні правопорушенням в сфері будівництва. – Стаття.

У статті наголошено, що одна з небезпек, яка загрожує контрольно-ревізійній діяльності на нинішньому етапі розвитку нашої держави – це спроба використовувати її як каральний засіб. На сьогодні важливим є діяльність державних органів та посадових осіб на забезпечення та захист прав і свобод людини, служіння інтересам та інтересам суспільства в цілому. Тому контрольно-ревізійну та нагля-

дову діяльність держава, в особі уповноважених нею органів, здійснює, керуючись своїм основним призначенням і спрямовуючи на виконання поставлених завдань.

Відповідно до правового положення контрольно-ревізійних та наглядових органів у запобіганні правопорушенням в сфері будівництва, таку діяльність визначено як адміністративно-запобіжну процедуру, яка може бути як спірною (конфліктною), так і безспірною (безконфліктною). Крім цього, її можна вважати адміністративно-організаційною, а також втручальною (ініціює проведення публічний суб'єкт). Аналізуючи правове положення контрольно-ревізійних органів у запобіганні правопорушенням в сфері будівництва, автор дійшов висновку, що метою реалізації основних завдань при здійсненні державного фінансового контролю за використанням коштів, спрямованих на фінансування будівництва, що проводиться із залученням бюджетних коштів або коштів підприємств, установ і організацій державної (комунальної) власності, та на підставі договорів підряду (контрактів, інвестиційних договорів) – за рахунок інших джерел фінансування, є контроль за використанням коштів, спрямованих на фінансування будівництва, встановлення обґрунтованості (наявності законних підстав) потреби в фінансових ресурсах на будівництво, дотримання норм чинного законодавства при проведенні закупівлі товарів, робіт і послуг за державні кошти, спрямовані на будівельні роботи, їх використання, достовірності відображення в бухгалтерському обліку та фінансовій звітності фінансово-господарських операцій, пов'язаних з виконанням будівельних робіт, правильності визначення вартості будівництва (вартість будівельно-монтажних робіт, розміру коштів на утримання служби замовника, організацію будівництва, авторський нагляд, виконання проектно-вишукувальних робіт, витрати, пов'язані з пусконаладжувальними роботами та комплектацією устаткуванням і матеріалами тощо).

Ключові слова: будівництво, сфера будівництва, нормативно-правове забезпечення, правопорушення, контроль, нагляд, ревізія, суб'єкти запобігання, Державна інспекція архітектури та містобудування України.

Summary

Buha V. V. The legal position of control-revision and supervisory bodies in the prevention of offenses in the field of construction. – Article.

The article emphasizes that one of the dangers that threatens control and audit activity at the current stage of development of our state is an attempt to use it as a punitive tool. Today, the activities of state bodies and officials to ensure and protect human rights and freedoms, serving the interests and interests of society as a whole are important. Therefore, the state, in the person of the bodies authorized by it, carries out control, audit and supervisory activities, guided by its main purpose and directed to the fulfillment of the assigned tasks.

In accordance with the legal position of control-revision and supervisory bodies in the prevention of offenses in the field of construction, such activity is defined as an administrative-preventive procedure, which can be both controversial (conflictual) and uncontroversial (non-conflictual). In addition, it can be considered administrative and organizational, as well as interventional (it is initiated by a public entity). Analyzing the legal position of control and audit bodies in the prevention of offenses in the field of construction, the author came to the conclusion that the purpose of implementing the main tasks in the implementation of state financial control over the use of funds aimed at financing construction, which is carried out with the involvement of budget funds or funds of enterprises, institutions and organizations of state (communal) property, and on the basis of subcontracts (contracts, investment contracts) - at the expense of other sources of financing, there is control over the use of funds aimed at financing construction, establishing the validity (availability of legal grounds) of the need for financial resources for construction, compliance norms of the current legislation in the procurement of goods, works and services with state funds directed to construction works, their use, the reliability of the reflection in accounting and financial reporting of financial and economic operations related to the execution of construction works, the correctness of determining the cost of construction (cost construction and assembly works, the amount of funds for maintaining the customer's service, organization of construction, author's supervision, execution of design and research works, costs related to commissioning works and the completion of equipment and materials, etc.).

Key words: construction, field of construction, regulatory and legal support, offense, control, supervision, audit, subjects of prevention, State Inspection of Architecture and Town Planning of Ukraine.